T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/469
KARAR NO : 2019/526
KARAR TR : 30.09.2019

ÖZET: 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun uyarınca verilen idari para cezası ile ürünlerin "piyasaya arzının yasaklanması, toplatılması, bertaraf edilmesine v.s" ilişkin olarak verilen kararın iptali istemiyle açılan davanın, Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27/1. maddesi hükümleri uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : U. İlaç Tıbbi Malzeme ve Kozmetik Sanayi ve Tic. Ltd. Şti.
Vekili : Av. İ.Y.
Davalı : Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu
Vekili : Av. M.D.

O L A Y : Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunun 10.10.2013 tarih ve 82982058-1412 (İY10325 – 1064813) sayılı idari yaptırım ve para cezası kararı ile, davacı şirket tarafından piyasaya arz edilen D. Toz Bikarbonat Konsantresi adlı 1205203, 1205209, 1207377, 1207388 lot numaralı ürünün, Pendik Devlet Hastanesinde kullanımı sırasında hemodiyaliz cihazlarında tıkanmaya neden olarak cihazlara zarar verdiği ve iş akışını yavaşlattığının bildirimi üzerine, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü tarafından Kuruma gönderilen ürün numunelerinin, Kurumun Analiz ve Kontrol Laboratuarları Daire Başkanlığı Tıbbi Cihaz Kontrol Laboratuarında yapılan analiz ve inceleme raporlarında,

-Toz bikarbonat çeken pipetlerinin uç kısımlarının hasarlı ve kırık olduğunun,

-Diyaliz cihazı ile yapılan çalışmalarda, toz bikarbonat torbalarında topaklanma gözlendiğinin,

-Diyaliz cihazı ile yapılan çalışmalarda diyaliz cihazının kondüktivite alarmı verdiğinin gözlendiğinin belirtildiğinden bahisle, söz konusu ürünün 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna ve Tıbbi Cihaz Yönetmeliğine açıkça aykırılığının söz konusu olduğundan, davacı şirketin 4703 sayılı Kanun'un 12. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca 14.651 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına,

Söz konusu ürünlerin piyasaya arzının durdurulmasına,

Piyasaya arz edilmiş olan uygunsuz ürünlerin toplatılarak mümkün ise teknik düzenlemeye uygun hale getirilmesi, bu mümkün değil ise imha edilmesine,

Belirtilen uygunsuzluklarla ilgili hususların masrafları üreticiden karşılanmak üzere, ülke genelinde dağıtımı yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayın yapan iki televizyon kanalında ilanı suretiyle, risk altındaki kişilere duyurulmasının sağlanmasına,

Belirtilen uygunsuzluklarla ilgili hususların kurumun internet sayfasında duyurulmasına karar verilmiştir.

Davacı vekili, 10.10.2013 tarih ve 82982058-1412 (İY10325 – 1064813) sayılı idari yaptırım ve para cezası kararının iptali istemiyle adli yargı yerine başvuruda bulunmuştur.

ANKARA 19. SULH CEZA MAHKEMESİ: 09.01.2014 gün ve D.İş No:2013/321 sayı ile, 5326 sayılı Kanun'un 27/1. maddesinde de belirtildiği üzere ancak idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı Sulh Ceza Mahkemelerine itirazın mümkün olduğu, başkaca idari yaptırım kararlarının da varlığı halinde, aynı maddenin sekizinci fıkrası uyarınca İdare Mahkemelerinin görevli olacağının belirtildiği, buna göre itiraza konu idari yaptırım kararında Sulh Ceza Mahkemesinin bakmakla görevli olduğu idari para cezası dışında idare mahkemesinin görev alanına giren idari yaptırımlara da karar verildiğinden, davanın çözümünün idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle başvurunun görev nedeniyle reddine karar vermiş, verilen karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 8. İdare Mahkemesi, 16.03.2015 gün ve E:2014/353, K:2015/457 sayılı kararı ile,davanın esasını inceleyerek, davanın reddine karar vermiş, davacı vekilinin temyiz istemi üzerine Danıştay On Yedinci Dairesi 24.03.2016 gün ve E:2015/12538, K:2016/2049 sayılı kararı ile, usulüne uygun olarak alınmayan numuneler üzerinde yapılan incelemeler sonucunda ürünlerin teknik kriterlere uygun olmadığından bahisle tesis edilen işlemde hukuka

uygunluk görülmediği gerekçesiyle temyiz isteminin kabulü ile kararın bozulmasına karar vermiş, davalı vekilince yapılan karar düzeltme talebi üzerine, Danıştay 10. Dairesi, 14.01.2019 gün ve E:2016/12718, K:2019/213 sayılı kararı ile, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idarî yaptırımların, idari para cezası ve idari tedbirler olduğu, idari tedbirlerin de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olarak ifade edildiği, 4703 sayılı Kanun'da, bu Kanun uyarınca verilen idari yaptırım kararlarına karşı itiraz ve dava yolunun gösterilmediği, 5326 sayılı Kanun'un genel hükümleri gereğince, 4703 sayılı Kanun kapsamında verilen idari yaptırımlara karşı sulh ceza mahkemesine başvurulması gerektiği, incelenen uyuşmazlıkta, 4703 sayılı Kanun uyarınca uygulanan işlemin, idari tedbir niteliğinde mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla uygulanan yaptırımlar olduğunda duraksama bulunmadığı, yaptırımların 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde sözü edilen ilgili kanunlarda yer alan tedbirler kapsamında olduğu, ancak 5326 sayılı Kanun'un 19. maddesi ve 27. maddesinin sekizinci fikrası kapsamına giren idari işlemlerden de olmadığının anlaşıldığı, dolayısıyla, 4703 sayılı Kanun'da kanun yolu gösterilmediği dikkate alındığında, idari tedbir niteliği taşıyan yaptırımlara, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun genel hükümlerinin uygulanması ve bu yaptırımlara karşı açılan davanın sulh ceza mahkemesinde görülmesi gerektiği, bu nedenle, davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasının incelenmesi suretiyle davanın reddi yolunda verilen kararda hukuki isabet bulunmadığı gerekçesiyle kararın bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 8. İDARE MAHKEMESİ: 19.06.2019 gün ve E:2019/1145 sayı ile, 4703 sayılı Kanun uyarınca davacı şirket hakkında uygulanan idari yaptırımların, idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğu hususunda duraksama bulunmadığı, söz konusu idari yaptırımların, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde sözü edilen ilgili kanunlarda yer alan tedbirler kapsamında olduğu, 5326 sayılı Kanun'un 19. maddesi ve 27. maddesinin sekizinci fikrası kapsamına giren idari işlemlerden de olmadığının anlaşıldığı, dolayısıyla 4703 sayılı Kanun'da kanun yolu gösterilmediği dikkate alındığında, idari para cezası ve idari tedbirlerden oluşan idari yaptırımlara karşı açılan davanın görüm ve çözümünün Sulh Ceza Mahkemesine ait olduğu gerekçesiyle, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına ve davanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesinin Hicabi DURSUN'un başkanlığında, Üyeler Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 30.09.2019 tarihli toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 4703 sayılı Kanun'un 11. maddesi uyarınca verilen idari yaptırım kararları ile 12. maddesinin birinci fikrasının (b) bendi uyarınca verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

29.6.2001 gün ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun'un 5. maddesinin üçüncü fikrasında, "Üretici, piyasaya sadece güvenli ürünleri arz etmek zorundadır. Teknik düzenlemelere uygun ürünlerin güvenli olduğu kabul edilir. Teknik düzenlemenin bulunmadığı hallerde, ürünün güvenli olup olmadığı; ulusal veya uluslararası standartlara; bunların olmaması halinde ise söz konusu sektördeki iyi uygulama kodu veya bilim ve teknoloji düzeyi veya tüketicinin güvenliğe ilişkin makul beklentisi dikkate alınarak değerlendirilir." denilmiş, 12. maddesinin birinci fikrasında "Bu Kanunun; ..... (b) 5 inci maddesinin üçüncü fikrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında on dokuz bin Türk Lirasından yirmi beş bin Türk Lirasına kadar..... idari para cezası uygulanır" denilerek idari para cezaları düzenlenmiş; "Ürünün piyasaya arzının yasaklanması, toplatılması ve bertarafi" başlıklı 11. maddesinde ise, "İlgili teknik düzenlemeye uygunluğu belgelenmiş olsa dahi, bir ürünün güvenli olmadığına dair kesin belirtilerin bulunması halinde, bu ürünün piyasaya arzı, kontrol yapılıncaya kadar yetkili kuruluşça geçici olarak durdurulur.

Kontrol sonucunda ürünün güvenli olmadığının tespit edilmesi halinde, masrafları üretici tarafından karşılanmak üzere, yetkili kuruluş;

a) Ürünün piyasaya arzının yasaklanmasını,

b) Piyasaya arz edilmiş olan ürünlerin piyasadan toplanmasını,

c) Ürünlerin, güvenli hale getirilmesinin imkânsız olduğu durumlarda, taşıdıkları risklere göre kısmen ya da tamamen bertaraf edilmesini,

d) (Değişik: 18/6/2017-7033/69 md.) (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen önlemler ve ürünün içerdiği riskler hakkındaki bilgilerin, üretici tarafından etkili olacak şekilde duyurulmasını, üretici tarafından yapılan duyuru veya duyuru şekli uygun bulunmaz veya yetersiz görülürse, ülke genelinde dağıtımı yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayın yapan iki televizyon kanalında ilanı suretiyle risk altındaki kişilere duyurulmasını,

Sağlar.

Risk altındaki kişilerin yerel yayın yapan gazete ve televizyon kanalları vasıtasıyla bilgilendirilmesinin mümkün olduğu durumlarda, bu duyuru yerel basın ve yayın organları yoluyla, risk altındaki kişilerin tespit edilebildiği durumlarda ise bu kişilerin doğrudan bilgilendirilmesi yoluyla yapılır.

(Ek fikra: 18/6/2017-7033/69 md.) İkinci fikrada yer alan hükümler, yetkili kuruluş tarafından 4 üncü maddenin ikinci fikrasında belirtildiği şekilde hazırlanarak yürürlüğe konulan teknik düzenlemede yer alan diğer önlemlerin alınmasını

engellemez.

Bu madde kapsamında alınacak önlemler, gerektiğinde Komisyona iletilir." hükmü yer almış; 13. maddesinde, bu idarî para cezalarına karşı, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülmüşken, 23.1.2008 gün ve 5728 sayılı Kanun'un 496. maddesi ile 13. madde, "Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları, yetkili kuruluşlar tarafından verilir" şeklinde değiştirilmiş; 5728 sayılı Kanun, 8.2.2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun'da idari para cezasına ve idari tedbirlere karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Öte yandan, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde, " (1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır" denilmiş;

Anılan Kanun'un birinci maddesinde, "Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

Belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır" denilerek Kanunun amaç ve kapsamı belirlenmiş; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımlar öngörülmüştür.

Aynı Kanun'un 2. maddesinde, "kabahat" deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "idari para cezası" ve "idari tedbirler"den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler"in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu belirtilmiştir.

Kanun'un "Mülkiyetin kamuya geçirilmesi" başlıklı 18.maddesinde de:

"(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir.

(2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, eşyanın;

a) Kullanılmaz hale getirilmesi,

b) Niteliğinin değiştirilmesi,

c) Ancak belli bir surette kullanılması,

Koşullarından birinin yerine getirilmesine bağlı olarak belli bir süre geciktirilebilir. Belirlenen süre zarfında koşulun yerine getirilmemesi halinde eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

(3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar kesinleşinceye kadar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından eşyaya elkonulabileceği gibi; eşya, kişilerin muhafazasına da bırakılabilir.

(4) Eşyanın mülkiyeti, kanunda açık hüküm bulunan hallerde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna, aksi takdirde Devlete geçer.

(5) Eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilebilmesi için fail hakkında idari para cezası veya başka bir idari yaptırım kararı verilmiş olması şart değildir.

(6) Kaim değerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilebilir.

(7) Mülkiyeti kamuya geçirilen eşya, başka suretle değerlendirilmesi mümkün olmazsa imha edilir.

(8) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde yerine getirilir" denilmiş; "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin birinci fikrasında, "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç on beş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir." ; 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fikrasında ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık Mahkemesi'nce, idari para cezası yönünden oluşan olumsuz görev uyuşmazlık-larının çözümünde, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın da verilmiş olması ve dosya içeriğinden bu kararın idari yargı yerinde dava konusu edildiğinin anlaşılması halinde; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılarak, idari yargı yerince verilen

görevsizlik kararlarının kaldırılmasına karar verilmiştir.

Somut olayda, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla "ürünlerin piyasaya arzının yasaklanması, masrafların üreticisi tarafından karşılanmak üzere piyasada bulunan ürünlerin üreticisi tarafından toplanması, ürünlerin bertaraf edilmesi, alınacak önlemlere ilişkin bilgilerin risk altındaki kişilere duyurulması amacıyla mevzuata uygun olarak gerekli ilan, duyuru ve çağrıların yapılmasına" da karar verildiği ve bu kararın da dava konusu yapıldığı anlaşılmış, yukarıda anlatıldığı şekilde, söz konusu yaptırımın kabahatler karşılığında uygulanacak olan ilgili kanununda yer alan diğer tedbirler içinde sayılan mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla uygulanan yaptırımlardan biri olduğu ve bu karara karşı 4703 sayılı Kanun'da kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği gözetildiğinde, olumsuz görev uyuşmazlığının çözümünde, "ürünlerin piyasaya arzının yasaklanması, masrafların üreticisi tarafından karşılanmak üzere piyasada bulunan ürünlerin üreticisi tarafından toplanması, bertaraf edilmesi, alınacak önlemlere ilişkin bilgilerin risk altındaki kişilere duyurulması amacıyla mevzuata uygun olarak gerekli ilan, duyuru ve çağrıların yapılmasına" ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın da adli yargı yerinde görüleceği açıktır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezası ile diğer idari yaptırımların 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun'da idari para cezasına ve ilgili idari yaptırımlara itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, dava konusu idari yaptırım kararlarına (idari para cezası ve diğer idari tedbirler) karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 8. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Ankara 19. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 09.01.2014 gün ve D.İş No:2013/321 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle, Ankara 8. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile, Ankara 19. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 09.01.2014 gün ve D.İş No:2013/321 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRIL-MASINA, 30.09.2019 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan Hicabi DURSUN	Üye Şükrü BOZER	Üye Mehmet AKSU	Üye Birol SONER
	Üye Aydemir TUNÇ	Üye Nurdane TOPUZ	Üye Ahmet ARSLAN